

[Indenrigsministeren.]

rettere end, at Enderesultatet vil blive det modsatte af det, som det ærede Medlem hævder, og det er jo da ogsaa det, der har vist sig i den fynske Kommune — Vissenbjerg, tror jeg det var —, som det ærede Medlem Hr. Pinholt i Gaar omtalte.

Det ærede Medlem gentager Paastanden om, at der vil opstaa ikke ringe Ulighed mellem de forskellige Amter med Hensyn til det Beløb, som vil være at ligne paa Kommunerne. Ser man paa de Ligningspromiller, som de enkelte Amter for Øjeblikket frembyder, vil der være en vis Ulighed, det er sikkert nok, den samme Ulighed, som der indenfor de forskellige Amter er med Hensyn til den Byrde, som faste Ejendomme af samme Værdi maa bære. Det afhænger jo ganske af Amternes Behov. Men fortsættes Udviklingen i Landets Amter blot en 2—3 Aar frem i Tiden, som den har været siden 1926—27, vil man naa saa tæt ned imod de 4 pro mille, det er jeg overbevist om, at hele det Problem og det Grundlag for Eksempler, som det ærede Medlem har stillet op, overhovedet slet ikke vil eksistere.

Saa siger man: Men hvad skal vi saa med Loven? Jo, vi skal have den, dels for Bevægelsesfrihedens Skyld ned imod de 4 pro mille og dels for at hindre en ny Udvikling som den, vi i de sidste 14—15 Aar har gennemløbet.

Det ærede Medlem siger, at sammenligner han Forslaget, som det foreligger, med det Forslag angaaende samme Emne, som var forelagt til Behandling i Fjor, saa vil der i adskillige Amter kunne overføres mere til Kommunerne, end Tilfældet vilde være efter Forslaget i Fjor. Ja, det er jo ganske indlysende; det beror paa, hvorledes Provenuet i Henhold til den Beskatningspromille over 4, som Amtet har, stiller sig i Forhold til Amtets Medicinaludgifter. Derfor forekommer denne Sammenligning mig at være uden enhver Interesse. I visse Amter vil det betyde mere overført til Kommunerne, i andre, at der overføres mindre til Kommunerne. I somme af Landets Amter betyder dette Forslag, selv om det fuldt ud traadte i Kraft straks, overhovedet ingen Overførsel til Kommunen, medens Forslaget i Fjor, da Talen var om Medicinaludgifterne, vilde betyde, at der overførtes et betydeligt Beløb. Saa disse Ræsonnementer er ganske uden enhver Værdi.

I et Amt som f. Eks. det ærede Medlems hjemlige, Viborg Amt, vilde, hvis dette Lovforslag straks sattes i Kraft uden

Overgangsperiode, 2,7 pro mille af Skattens Provenu være at overføre til Kommunerne. Om der nu vil blive overført mere eller mindre til Kommunerne efter Forslaget her end efter Forslaget i Fjor, afhænger af, om Viborg Amts Medicinaludgifter andrager mere eller mindre end de 2,7 pro mille paa fast Ejendom. Ja, men hvilken Interesse har dog dette? Overhovedet ingen som helst for Bedømmelsen af Forslaget og af dets Virkninger. Ser vi f. Eks. paa Sorø Amt, vil det ærede Medlem se, at der i Henhold til dette Forslag intet skal overføres til Kommunerne, medens der i Fjor vilde være sket en Overførsel, ogsaa i Sorø Amt, paa Grund af Medicinaludgifterne.

Jeg ser ikke, at alt dette har nogen Interesse; det er en hel Bunke Selvfølgeligheder, som jeg ikke skønner, at det ærede Medlem har anvendt sin Tid godt til at foretage en Undersøgelse af.

Det ærede Medlem kom tilbage til Vejspørgsmaalet og mente, at Vejudgifterne i det kommende Aar sandsynligvis vilde aftage, ja, det er jo muligt; det ved det ærede Medlem lige saa lidt om, som jeg ved. Jeg vil haabe, at de vil aftage, og at Kravene vil formindskes i nogen Maade med Hensyn til Vejudvidelser og Grundforbedringer og nye Vejanlæg, saaledes at Motorskatten kan komme til at virke efter sin Hensigt og bevirke en Nedgang i Skattetrykket, som Amtsadministrationen foranlediger. Men jeg føler mig ikke overbevist derom. Jeg har allerede fra mange forskellige Steder i Landet hørt Krav om store nye Vejanlæg, hvor selve Anlægget i dets Tilvejebringelse skal bæres dels af Amtet og dels af de interesserede Kommuner, saaledes at Amtet derefter overtager Vedligeholdelsen.

Saadanne Krav er fremme mange Steder. Vi har jo nylig her paa Rigsdagen behandlet et Forslag, som bemyndiger Kommunalbestyrelser til at udvide Amtsvejene til 35 Meters Bredde. Jeg tror, at det mange Steder af Hensyn til Automobiltrafikken vil blive fornødent; og øgede Udgifter vil det foranledige. Men paa hvilket Punkt Balancen naas, ved hverken det ærede Medlem eller jeg, og lige saa lidt kan vi vide noget om, at Motorafgifterne vil stige saaledes, at det vil betyde en forøget aarlig Lettelse af Amternes Byrder.

Det ærede Medlem siger, at han ved ikke, hvor jeg har Tallet 10 Mill. Kr. fra for 1928—29. Det forbavser mig, at det ærede Medlem ikke ved dette. Dette Tal findes i Bilagene til Beretningen fra det i Fjor nedsatte Udvalg, jeg maa dog gaa ud